

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717010301
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7717010301.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej, sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Karola Kučeru v trestnej veci proti obžalovanému K. F. a spol. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/81/2017 zo dňa 23. 11. 2017 na neverejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 5. marca 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce rozsudkom sp. zn. 4T/81/2017 zo dňa 23. 11. 2017 podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil obžalovaných K. F., X. F. a J. A. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Michalovce pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v noci z 22.07.2016 na 23.07.2016 v obci Lastomír, okres Michalovce v areáli poľnohospodárskeho družstva spoločnosti Agromaš, a.s., Švermova č. 2320, Trebišov, prišli k uzavretému kravínu č. 5 odkiaľ vybrali z pántov vchodové vráta, následne vošli do kravína a odcudzili 4 ks kráv, čím pre poškodenú spoločnosť Agromaš, a.s., Švermova 2320, Trebišov, IČO : 36191558 bola spôsobená škoda krádežou vo výške 6000 €,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodeného Agromaš, a.s., Švermova 2320, Trebišov, IČO: 36191558 s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku zahlásila odvolanie prokurátorka okresnej prokuratúry, ktoré aj následne písomne odôvodnila. Namietala, že okresný súd oslobodil obžalovaných spod skutku obžaloby, aj keď ich dostatočne usvedčovali výpovede svedkov F. K., K. Q. a poškodeného D.. P. P.. Považuje za neopodstatnené tvrdenie okresného súdu, že výpovede svedkov K. a Q. sú nedôveryhodné a vymyslené, pretože išlo o policajtov, ktorí vypovedali ako priami svedkovia zhodne a jednoznačne o priebehu skutku, aj o tom, kto ho spáchal. Namietala, že okresný súd neprihliadol na ich výpovede zo dňa 28.11.2016, aj keď boli zabezpečené relevantným spôsobom a aj potvrdené na hlavnom pojednávaní. Poukázala tiež na výpoveď poškodeného, ktorý potvrdil, že ku krádežiam kráv dochádzalo opakovane a vysvetlil, že obhliadky robil sám, pretože už polícii neveril. Zdôraznila, že obžalovaní už boli za rovnaké konanie aj odsúdení dňa 4.8.2017. K námietke súdu, že v obžalobe nie je uvedená správna paragrafová forma spáchania trestného činu podľa § 20 Tr. zák. uviedla, že obžaloba bola spracovaná

v elektronickom systéme, ktorý neumožňoval túto kvalifikáciu aj číselne uviesť, avšak v právnej vete je forma spolupáchateľstva jednoznačne uvedená.

Z uvedených dôvodov navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Obžalovaní vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora navrhli, aby ho krajský súd zamietol ako nedôvodné. Podľa ich názoru je toto odvolanie tendenčné, prokurátor v ňom vytrháva veci z kontextu. Uviedli, že svedkovia P., K. a Q. vo svojich výpovediach zo dňa 22.7.2016 a 23.7.2016 vôbec neuviedli, že by mali byť priamymi svedkami toho, ako obžalovaní mali odcudziť z areálu družstva nejaké kravy. Podotkli, že poškodený podal trestné oznámenie až o dva týždne neskôr, kde doslova uviedol, že sa o krádeži dozvedel až ráno dňa 23. 7. 2016 od zooteechničky Ing. Q. a túto skutočnosť potvrdil aj vo svojej výpovedi dňa 5.8.2016. Poškodený až dňa 3.10.2016 a 9.11.2016 uviedol, že vlastne videl, ako mu malo 5 osôb v noci z 22.7.2016 na 23.7.2016 kradnúť kravy. Podotkli, že tiež je zvláštne, že poškodený mal pozorovať dve hodiny ako mu kradnú kravy a za celý čas nekontaktoval políciu s tým, že obžalovaní mali dokonca aj raz odísť s kravami a ešte sa aj vrátiť späť. Ešte zarážajúcejšia ako zmenená výpoveď poškodeného sú zmenené výpovede "zasahujúcich" policajtov Q. a K., kde vo svojich výsluchoch zo dňa 5. 8. 2016, 12. 9. 2016 a 19. 9. 2016 sa žiadnym spôsobom nevyjadrili, že mali osobne pozorovať troch páchatel'ov ako kradli z družstva kravy z 22.7.2016 na 23.7.2016, ale vyjadrovali sa len o skutku zo dňa 3.8.2016, za ktorí boli obžalovaní právoplatne odsúdení napriek tomu, že sa jednalo o spoločné konanie. Poznamenali, že obaja policajti potom v pozícii svedkov vypovedali, že sa minimálne hodinu pozerali na to, ako obžalovaní kradnú kravy, ale nezakročili, pretože sa báli o svoj život a zdravie napriek tomu, že boli ozbrojení a v službe. Dokonca mali páchatelia odviezť jednu kravu a vrátiť sa po ďalšiu, kde mali dostatok času na zavolanie ďalšej hliadky PZ a nechytili údajných policajtov. Poukázali tiež na rozpor medzi tým, koľko osôb videli na mieste činu policajti a koľko poškodený.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Z obsahu predloženého rozsudku je zrejmé, že okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z výpovedí obžalovaných, z výpovede poškodeného Ing. P. P., F. K., K. K., F. V., F. G., X. P., T. F., X. F., V. X., M. U., F. F., Ing. Marianny Q., zo zápisnice o trestnom oznámení, zo zápisnice o obhliadke miesta činu a pripojenej fotodokumentácie, z vyčíslenia škody, na podklade ktorých dospel k záveru, že prokurátor okresnej prokuratúry neuniesol dôkazné bremeno v rámci kontradiktórneho procesu a jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností nepreukázal, že obžalovaní naplnili po stránke objektívnej, aj subjektívnej všetky znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., resp., že by to boli práve obžalovaní, ktorí sa dopustili žalovaného skutku a preto ich spod obžaloby oslobodil. Okresný súd neuveril usvedčujúcim výpovediam svedkov P., K. a Q., pretože sú nedôveryhodné a rozporuplné a nie je vylúčené, že tieto výpovede sú vymyslené za účelom usvedčenia obžalovaných zo spáchania trestnej činnosti. Okresný súd v tejto súvislosti poukázal na to, že svedok D.. P. sa podľa jeho trestného oznámenia a výpovede mal dozvedieť o odcudzení kráv v ranných hodinách od zooteechničky D.. Q., pričom ani nevedel uviesť presný čas krádeže, kým na druhej strane na pojednávaní tvrdí, že videl, ako mu kradnú kravy. T. svedkovia K. a Q. vo svojich výsluchoch v prípravnom konaní neuvádzali žiadne skutočnosti spočívajúce v tom, že videli obžalovaných kradnúť kravy. Okresný súd uviedol, že považuje za nelogické, aby poškodený, ktorý vidí ako mu z jeho objektu kradnú kravy, následne na polícii túto skutočnosť neoznámil a spomenie si na to až o dva mesiace, keď podá trestné oznámenie, v ktorom tvrdí, že sa o krádeži dozvedel od zooteechničky. Rovnako považuje za nelogické, že policajti, ktorí mali sledovať celý priebeh skutku počas neho nezasiahli, nezavolali pomoc hliadky, ktorá ich priviezla na miesto skutku, aby túto neoznámili operačnému dôstojníkovi a aby o nej následne ani nevypovedali. Okrem toho okresný súd poukázal na zásadný rozpor medzi výpoveďou poškodeného a výpoveďami K. a Strička pokiaľ ide o počet osôb pohybujúcich sa na mieste činu. Okresný súd sa nezaoberal fotografiami z fotopascí, pretože nie sú zákonnými dôkazmi. Dodal, že pri právnej kvalifikácii uvedenej v obžalobe nie je uvedená správna paragrafová forma spáchania trestného činu podľa § 20 Tr. zák., keďže predmetný trestný čin mal byť spáchaný troma obžalovanými.

Krajský súd sa s týmto záverom okresného súdu nestotožnil pre podstatné chyby konania, ktoré predchádzali napadnutým výrokom rozsudku najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má

zabezpečiť objasnenie veci a právo obhajoby, ako aj pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä preto, že sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení, na objasnenie ktorých treba dôkazy opakovať.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd oslobodil obžalovaných spod obžaloby prokurátora, pretože sa ani po vykonaní všetkých dôkazov nepodarilo jednoznačne a bez pochybností preukázať, že to boli práve obžalovaní, ktorí sa dopustili žalovaného skutku.

Vychádzal pritom z rozporov vo výpovediach svedkov P., K. a Q. na hlavnom pojednávaní, resp. v prípravnom konaní. Poukázal na výpoveď svedka P. z 5.8.2016, K. z 5.8.2016 a 12.9.2016 a Q. z 5.8.2016 a 19.9.2016 z prípravného konania. Zo zápisníc o hlavných pojednávaniach však nie je zrejmé, že by okresný súd zákonným spôsobom vykonal tieto výpovede a prečítal ich na hlavných pojednávaniach.

Z obsahu spisu je tiež zrejmé, že svedkovia K. a Q. boli vypočúvaní aj po rozhodnutí ministra vnútra na čl. 191, ktorým boli oslobodení od mlčanlivosti a to svedok K. dňa 28.11.2016 (č.l. 192-194) a 29.3.2017 (č.l. 195 a 197-199) a svedok Q. dňa 28.11.2016 (č.l. 200-203) a 29.3.2017 (č.l. 204-208). V týchto výpovediach vypovedali zhodne ako na hlavných pojednávaniach, napriek tomu ich okresný súd neprečítal a žiadnym spôsobom sa s nimi nevysporiadal.

Okresný súd síce dospel ku záveru, že výpovede svedkov K. a Q. sú vymyslené, ale neuviedol žiadne konkrétne okolnosti, ktoré ho ku tomuto záveru viedli. Okrem toho okresný súd pochybil, ak vôbec neuviedol, na základe akých právnych úvah dospel k záveru, že fotografie z fotopascí sú nezákonnými dôkazmi.

Krajský súd v tomto smere poukazuje na § 15 ods. 7 zák. č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého priestor prístupný verejnosti možno monitorovať len na účely ochrany verejného poriadku a bezpečnosti, odhaľovania kriminality, narušenia bezpečnosti štátu, ochrany majetku alebo zdravia a to len vtedy, ak je priestor zreteľne označený ako monitorovaný. Monitorový priestor je prevádzkovateľ povinný zreteľne označiť bez ohľadu na to, či sa snímaný obraz alebo zvuk zaznamenáva na nosič informácií. Označenie monitorovaného priestoru sa nevyžaduje, ak tak ustanovuje osobitný zákon. Vyhotovený záznam možno využiť len na účely trestného konania alebo konania o priestupkoch, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

V novom konaní bude nevyhnutné, aby okresný súd posudzoval tento dôkaz dôkladnejšie podľa príslušných ustanovení zákona a aby svoje úvahy aj riadnym spôsobom pretransformoval do odôvodnenia svojho rozhodnutia tak, aby bolo presvedčivé.

Krajský súd dáva okresnému súdu do pozornosti aj vyjadrenie obžalovaného na čl. 287, kde v rámci posledného slova uviedol, že chce trest povinnej práce, s ktorým sa pri hodnotení dokazovania nevysporiadal, aj keď má vplyv na posudzovanie jeho viny.

Hodnotenie dôkazov súdom sa musí premietnuť aj do odôvodnenia rozsudku, pričom podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd nepostupoval podľa § 2 ods. 12 Tr. por., keď pri oslobodení obžalovaných vychádzal z dôkazov, ktoré zákonným spôsobom nevykonal, keď nezávažil výpovede svedkov K. a Q. z prípravného konania po ich oslobodení od mlčanlivosti a keď sa nezaoberal § 15

ods. 7 zák. č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov, ani vyjadrením obžalovaného na čl. 287 spisu, kde v rámci posledného slova uviedol, že chce trest povinnej práce. Okrem toho odôvodnenie rozsudku neobsahuje náležitosti ustanovené v § 168 ods. 1 Tr. por. a preto je čiastočne nepreskúmateľné.

Vzhľadom k tomu, že okresný súd svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil a pri rozhodovaní o vine obžalovaných vychádzal z dôkazov, ktoré zákonne nevykonal, krajský súd zrušil napadnutý rozsudok bez vecného skúmania námietok prokurátora a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie, v ktorom bude jeho povinnosťou napraviť vytýkané procesné pochybenia, zákonným spôsobom vykonať výpovede svedkov P., K., Q. z prípravného konania, tieto vyhodnotiť v súlade so zásadou upravenou v § 2 ods. 12 Tr. por., presvedčivým spôsobom sa vysporiadať s fotografiami z fotopascí a svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť tak, aby zodpovedalo kritériám uvedeným v § 168 ods. 1 Tr. por.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.